

**Громадська організація
«Київський економічний науковий центр»**

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ
ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ»**

4-5 квітня 2014 року

ЧАСТИНА II

**Київ
2014**

УДК 330.34(063)
ББК 65.0я43
Е 45

Економічні та соціальні інновації як фактор розвитку економіки:
збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ,
4-5 квітня 2014 р.). У 4-х частинах. – К.: ГО «Київський економічний
науковий центр», 2014. – Ч. 2. – 120 с.

УДК 330.34(063)
ББК 65.0я43
Е 45

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 2. ФІНАНСИ, ГРОШІ ТА КРЕДИТ

Федорещ Н. О. УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	6
Фурман І. В., Кочергіна О. Ю. ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ЛІЗИНГУ	9
Фурман І. В., Кушнір В. А. ЛОНДОН, ЯК ОДИН З ПРОВІДНИХ ЗОВНІШНІХ ВАЛЮТНО-ФІНАНСОВИХ РИНКІВ СВІТУ	12
Хіміїчук Г. М., Ворошан А. Д. ЗОВНІШНІЙ ДЕРЖАВНИЙ БОРГ УКРАЇНИ: ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ТА НАПРЯМКИ НІВЕЛЮВАННЯ	15

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА, ОРГАНІЗАЦІЯ І УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ, ГАЛУЗЯМИ, КОМПЛЕКСАМИ

Алексеева Н. И., Мацкевич Н. А. ЕФЕКТИВНОСТЬ ІСПОЛЬЗОВАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛА ПРІЄДПІЯТІЯ І ПОДХОДИ К ЕГО ОЦЕНКЕ	18
Алексеева Н. И., Мацкевич Н. А. ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ – СКЛАДОВА ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	20
Алексеева Н. И., Красюкова А. С. ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО ОЦІНКА	22
Алексеева Н. И., Красюкова А. С. ПІДХОДИ ДО ПЛАНУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА	25
Білич А. В. ВАРТІСНО-ОРІЄНТОВАНЕ УПРАВЛІННЯ У СИСТЕМІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА	28
Борщ І. В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ	32
Гринюк І. М. ВЗАЄМОЗ'ЯЗОК ДЕБІТОРСЬКОЇ ТА КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТЕЙ	35
Гришук Н. В. РОЛЬ КОМПЛЕКСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	38
Данкевич В. С. РОЗВИТОК ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	40
Данкевич С. М. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІНСТИТУТІВ АГРАРНОГО РИНКУ В УМОВАХ МІЖГАЛУЗЕВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	44
Драгунова А. В. ПОРІВНЯНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДОЛОГІЙ ARIS- EEP3 ТА IDEF3	47
Дюлай О. С. ПРОГНОЗУВАННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА ДОПОМОГОЮ ІНСТРУМЕНТІВ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ	50
Зубар І. В., Зваричук Т. Г. ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА ТВЕРДОГО БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ	53
Зеліско І. М. БІОЕКОНОМІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ФОРМУВАНЬ УКРАЇНИ	56

Змерзла Т. І. СТРУКТУРА ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	59
Ігнашкіна Т. Б., Шура Н. О. НЕОБХІДНІСТЬ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В АГРАРНЕ ВИРОБНИЦТВО	62
Ключнікова Н. М. «MASS MEDIA» ЯК ПОСЕРЕДНИК КОМУНІКАЦІЇ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ	66
Коваленко Г. С., Короткова Н. С. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПОКУПЦЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ МАЛОГО БІЗНЕСУ	68
Лисенко І. А. БЮДЖЕТУВАННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО РОЗВИТКУ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ	70
Недзя Т. С., Голей Ю. М. ПОТРЕБА ЯКІСНОГО ТА ЕФЕКТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ТУРИСТИЧНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	74
Нечипоренко О. М. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЗРОШЕННЯ В УКРАЇНІ	77
Собко О. М. КРЕАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОГО КАПІТАЛУ ЯК КЛЮЧОВОГО ЕЛЕМЕНТУ КОЛЕКТИВНОГО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА: ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	80
Табельська О. І., Липко К. В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	83
Угоднікова О. І., Ільєтенко В. В. ОЦІНКА ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА	86
Файвішенко Д. С. ЕКОНОМІЧНІ ІННОВАЦІЇ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ПРОДОВОЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ	88
Федорко Ю. І. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО РИНКУ ВОДОЧИСНОГО ОБЛАДНАННЯ	90
Філяк М. С. ФУНДАМЕНТАЛЬНИЙ ВИБІР – ЕКОНОМІКА СЕРЦЯ ЧИ ЕКОНОМІКА ВОВКІВ?	94

СЕКЦІЯ 4. РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Бабух І. Б. ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ РЕСУРСАМИ МІСТ	98
Губская Н. В. ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТИ	101
Зейналова К. З. ОСНОВНІ СЛАГАЮЩІЕ УСТОЙЧИВОГО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧЕСКОГО РОЗВИТТЯ АЗЕРБАЙДЖАНА	104
Чубарь О. Г. ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ІНСТРУМЕНТІВ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ	108

удосконалити законодавчу базу, тобто привести її у відповідність до міжнародних норм лізингу. По-друге, запровадити інвестиційні податкові пільги при імпорті високотехнологічного обладнання в Україну. І по-третє, створення лізингових фондів для сприяння лізингу у пріоритетних галузях промисловості.

Література:

1. Прокопенко О.В. Аналіз використання міжнародного лізингу в контексті підвищення ефективності трансферу технологій на прикладі агропромислового комплексу / О.В. Прокопенко, В.Ю. Школа, В.А. Омеляненко // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2013. – № 3. – С. 185-199.
2. Офіційний сайт компанії «Євро Лізинг» / [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://www.lease.com.ua/>.
3. Про лізинг: Закон України від 16 грудня 1997 року // Закон України. – Т. 3. – К., 1999. – С. 144-151.
4. Смірнов А. Лізингові операції / А. Смірнов. – М.: Консалт-банк, 2009. – 136 с.

Фурман І. В.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів та кредиту

Кушнір В. А.
студентка

*Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна*

ЛОНДОН, ЯК ОДИН З ПРОВІДНИХ ЗОВНІШНІХ ВАЛЮТНО-ФІНАНСОВИХ РИНКІВ СВІТУ

Об'єктивною основою становлення міжнародного фінансового ринку стали розвиток міжнародного поділу праці, інтернаціоналізація суспільного виробництва, концентрація і централізація фінансового капіталу. Відносно нове явище у світовій економіці – поява в післявоєнний час у міжнародній валютно-кредитній сфері міжнародних фінансових центрів, у тому числі в країнах, що розвиваються. Саме поняття міжнародного (світового) фінансового центра є похідним від поняття міжнародного ринку позичкових капіталів, тому що формування міжнародних фінансових центрів означає відокремлення щодо невеликого числа міжнародних фінансових ринків, на яких здійснюється інтернаціональна фінансово-кредитна діяльність, мобілізуються і перерозподіляються кредитні ресурси і відбуваються різноманітні валютні операції. Нині міжнародний фінансовий ринок – це величезні фінансові центри, які мобілізують і перерозподіляють у всьому світі значні обсяги фінансових ресурсів. У цих центрах здійснюється переважна більшість усіх міжнародних валютних, депозитних, кредитних і страхових операцій [1, с. 128].

В даний час існує два види світових фінансових центрів: одні виникли на базі національних ринків капіталу (у закордонній літературі їх називають ринками іноземного капіталу), інші – на базі міжнародних ринків капіталу. Хоча перші з'явилися раніше, нині вони мають підлегло значення. Переважна ж більшість

світових фінансових центрів являє собою зовсім нові утворення, що виникли на основі міжнародних ринків капіталу, а точніше, євроринків [3, с. 355].

Найбільш цікавим, як з погляду становлення і розвитку, так і виняткової здатності вчасно реагувати на потреби часу, є Лондон як визнаний світовий фінансовий центр. Він займає перше місце у світі за обсягом міжнародних валютних, кредитних і депозитних операцій, є світовим монополістом в області страхування.

Розвиток фінансових інститутів, інструментів і спеціальних знань, необхідних для перетворення у міжнародний центр, потребує значного часу і зусиль. Так, для того, щоб створити свій міжнародний фінансовий центр, Лондону було необхідно декілька століть [2, с. 54].

Для Лондона характерним є домінування власне міжнародних складових над національними. Основою його фінансової могутності є не національний, а міжнародний валютний ринок і ринок позичкових капіталів. Однією з особливостей вважається здатність банків, бірж, вексельних маклерів швидко реагувати на будь-яку нову ситуацію і фінансові інновації. Лондон в якості світового фінансового центру виділяють чотири ринки: золота, валют, коротко- і середньострокового кредитування, страхування.

Ринок золота діє з 1919 р., що стало наслідком демонетизації золота. Золото отримало властивість бути переважно звичайним товаром з ціною, яка виражається в кредитно-паперових грошах.

Лондонський валютний ринок – найбільший у світі. Через його валютну біржу проходить 30% усіх контрактів з валютою, а обсяг валютних угод становить близько 1000 млрд. дол. на день [3, с. 224].

Перетворенню Лондона в провідний світовий валютний ринок сприяла максимальна свобода валютних операцій.

Створення першої банківської контори C Hoare & Co у 1673 році, а також заснування Банку Англії в 1694 році послужили початком в історії Лондонського Сіті як фінансового центра Великобританії. Сьогодні це один із самих ведучих світових фінансових центрів, і Квадратна Миля має значну частку усіх фінансових угод і обсягів на багатьох світових ринках. У Лондонському Сіті розташовуються 550 іноземних банків, і щоденна робоча сила складає приблизно 280000, у порівнянні з тим, що жителів у Квадратній Милі ледве більше 5,000 чоловік [4].

Значну роль у діяльності лондонського фінансового центру відіграє Банк Англії, що є центральним банком З'єданного Королівства.

Колись відомий за назвою «Стара Леді» of Threadneedle Street, Банк був заснований у 1694 році, націоналізований у 1946 і заробив дійсну незалежність у 1997 році. Розташовуючи в центрі британської фінансової системи, Банк уповноважений сприяти розвитку і підтримувати на стабільному рівні всю грошову і фінансову системи Великобританії, що є його основним внеском у благополуччя економіки країни [5].

Як і кожний світовий фінансовий центр, Лондон має низку крупних бірж, відомих у всьому світі. Провідне місце на міжнародному ринку цінних паперів займає Лондонська міжнародна фондова біржа, яка концентрує понад 60 % всіх операцій з цінними паперами в країні.

На лондонській фондовій біржі проводять торги по наступних інструментах: акції; облігації; єврооблігації. Процедура допущення цінних паперів для торгівлі ними на Лондонській біржі досить складна.

Лістинг зарубіжних компаній передбачає, що ці компанії повинні задовольняти стандартні вимоги біржі, які застосовуються до компаній Великої Британії.

Лондонська фондова біржа – найінтернаціональніша фондова біржа у світі щодо кількості торгуючих на ній іноземних компаній: більше 445 міжнародних компаній із 63 країн мають лістинг у Лондоні [5].

Біржа включає декілька ринків:

- ринок урядових цінних паперів;
- ринок акцій та облігацій місцевих фірм і компаній;
- ринок іноземних паперів;
- ринок південноафриканських золотопромислових компаній та ін.

Загальний обсяг торгів за участю міжнародних компаній перевищує обсяги провідних світових бірж, включаючи Нью-Йоркську фондову біржу. Середній обсяг торгів становить 199 тис. угод щоденно, а середній денний оборот досягає 22,5 млрд. дол. США [4].

Таким чином, Лондон є одним із найважливіших фінансових центрів світу завдяки наступним властивим йому критеріям:

- домінуючим позиціям на міжнародному євровалютному ринку;
- розміру його валютного ринку (до 300-500 млрд. дол. за добу оборот валюти);
- міжнародному лістингу цінних паперів;
- відмінній мережі зв'язку;
- спеціальним знанням його учасників.

Отже, Лондон – це фінансовий центр Європи. Він є найбільшим у світі національним фінансовим центром з однаково добре розвинутими ринками короткострокових кредитів і довготермінових позик, потужною біржею, високо поставленим страхуванням і фрахтовою справою та ін.

Для Лондона характерне домінування власне міжнародних складових над національними. Основою його фінансової могутності є не національний, а міжнародний валютний ринок і ринок позичкових капіталів. Однією з особливостей вважається здатність банків, бірж, вексельних маклерів швидко реагувати на будь-яку нову ситуацію і фінансові інновації.

Література:

1. Боринець С. Я. Міжнародні фінанси / С.Я. Боринець. – К.: Знання-прес, 2002 – 311 с.
2. Кузьмін О. Еволюція світової валютно-фінансової системи: трансфертні можливості й перспективи розвитку / О. Кузьмін, С. Князь // Економіка України. – 2011. – № 10. – С. 53-69.
3. Мозговий О.М. Міжнародні фінанси: Навч. Посіб / О.М. Мозговий, Т.Є. Оболенська, Т.В. Мусієць. – К: КНЕУ. – 2005. – 557 с.
4. Офіційний сайт українського бізнес-центру у Лондоні: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ubcl.co.uk/>
5. Офіційний сайт Лондона: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.london.gov.uk/>

Хімійчук Г. М.
студентка

Ворошан А. Д.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри загальноекономічних дисциплін
Буковинський державний фінансово-економічний університет
м. Чернівці, Україна

ЗОВНІШНІЙ ДЕРЖАВНИЙ БОРГ УКРАЇНИ: ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ТА НАПРЯМКИ ІНВЕЛЮВАННЯ

Проблеми формування зовнішнього державного боргу, визначення його розмірів та пошук джерел погашення є одними зі складових елементів при розробці стратегії розвитку держави на наступні періоди. Зростання обсягів зовнішніх запозичень, в свою чергу, у більшості випадків впливає на підвищення боргової залежності країни, що виступає фактором стримування економіки та впливає на стан платіжного балансу.

Дослідженню державного боргу присвячені наукові праці таких учених, як О.Д. Василик, В.М. Опарін, Ю.В. Пасічник, В.М. Федосов, С.І. Юрій та інші науковці. Проте, з огляду на негативну динаміку зовнішнього державного боку України, недостатньо дослідженими залишаються питання ефективності залучення та використання зовнішніх державних запозичень.

Метою статті є динамічний аналіз зовнішнього державного боргу України, визначення чинників його формування, а також розробка пропозицій щодо його мінімізації.

Державний борг – це загальний розмір накопиченої заборгованості уряду власникам державних цінних паперів, який дорівнює сумі минулих бюджетних дефіцитів за вилученням бюджетних надлишків.

Варто зазначити, що для України державний борг є гострою фінансовою проблемою. В структурному плані він поділяється, як і в інших країнах, на внутрішній та зовнішній державний борг.

Зовнішній державний борг – це заборгованість держави перед іноземними громадянами, фірмами, урядами та міжнародними фінансовими організаціями [1]. Зовнішній державний борг зростає в основному за рахунок кредитів, які надають міжнародні фінансові організації.

Аналізуючи стан зовнішнього державного боргу України, який виник у результаті заборгованості за позиками, наданими міжнародними організаціями економічного розвитку, необхідно відзначити, що сума заборгованості постійно зростає. На основі статистичних даних Міністерства фінансів [2] слід зазначити такі основні аспекти щодо динаміки державного боргу. Зокрема, впродовж 1992-1999 рр. спостерігалось постійне збільшення зовнішнього боргу держави (до \$ 9,29 млрд.), і до 2002 року він залишався приблизно на одному рівні. У 2000-му та 2002 роках, у зв'язку зі збільшенням надходжень від приватизації майна, бюджет України був сформований із профіцитом у розмірі 0,97 млрд. грн. і 1,64 млрд. грн. відповідно, що надало можливість погасити частину внутрішнього боргу. З 2004 року на фоні поліпшення економічної ситуації формується тенденція до

ДЛЯ НОТАТОК

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ
ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ»**

м. Київ, 4-5 квітня 2014 року

ЧАСТИНА II

Редактор, коректор – А.В. Білий
Технічний редактор, комп'ютерна верстка – О.А. Головка

Видано за авторською редакцією.
Здано в роботу 01.04.2014 р. Підписано до друку 01.04.2014 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетний. Гарнітура «Літературна».
Цифровий друк. Ум.-друк. арк. 6,98. Зам. № 1403-14. Тираж 150 прим.
Ціна договірна.
Віддруковано з готового оригінал-макету: ФОП Головка О.А.
Моб.тел: +38 099 414 86 36

Printed in Ukraine

